

Р Е Ш Е Н И Е

№ 213

гр. Перник, 18.11.2010г

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание на десети ноември през две хиляди и десета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ Г.

По докладваното от съдията Г. административно дело № 306 по описа за 2010г. на Административен съд Перник, при участието на секретаря Т.М., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/,

Делото е образувано по жалбата на А.Г.Н., чрез пълномощника му адв. С., против заповед № 234/20.05.2010 г. на Кмета на Община Радомир, с която, на основание чл. 195, ал. 5 от ЗУТ, е наредено на собственика на външна тоалетна, находяща се в УПИ 1У-244, кв. 34, по плана на с. Чуковец, общ. Радомир да я премахне.

В жалбата са наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушение на материалния закон и на административнопроизводствените правила. Твърди се, че в производството по издаване на оспорената заповед не са изслушвани заинтересованите лица. Сочи се, че заповедта е издадена при неизяснена фактическа обстановка. Претендира се да бъде отменена като незаконосъобразна оспорената заповед на Кмета на Община Радомир и да се присъдят направените по делото разноски.

Отвeтникът не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна Ц.Д.Д., чрез пълномощника си адв. Джерекаров изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, както и да се присъдят направените по делото разноски.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорвания административен акт, намира жалбата за допустима, като подадена от надлежна страна, адресат на индивидуален административен акт в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, а по същество – за основателна, по следните съображения:

При извършена проверка на 17.05.2010 г., работна група в състав служители при Община Радомир е установила наличие на стара външна тоалетна изградена в УПИ 1У~244, кв. 34 по плана на с. Чуковец. Констатациите са оформени в констативен протокол № 52-1/ЕЕА от 17.05.2010г., в който е записано, че външната тоалетна е изградена без строително разрешение и без съгласие от съседите. Други мотиви и съображения не са изложени. При съставянето на констативния протокол и при извършения оглед не се присъствали заинтересовани лица. Въз основа на така установените факти, административният орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 195, ал. 5 от ЗУТ и е издал оспорената заповед.

По делото е допусната и изслушана съдебно-техническа експертиза, което заключение съдът възприема като компетентно дадено. От него се установява, че обекта-външна тоалетна е скован от дъски и няма изградена септична яма. Не е свързан с канализация. Вещото лице продължава, че обектът се поддържа в добро хигиенно състояние. Изграден е на 0.50см. от оградата/мрежа/ към съседния имот собственост на заинтересованата страна по делото, като границата и мрежата не съвпадат. В имота няма друга тоалетна.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съд прави следните правни изводи:

Оспорената заповед е издадена в производство по чл. 195, във връзка с чл. 196 от ЗУТ. Компетентен да издаде заповед по смисъла на чл. 195, ал. 5 от ЗУТ е кметът на общината. Следва да се приеме, че оспорената в настоящото производство заповед е издадена от компетентен орган. Оспорената заповед е издадена в законоустановената писмена форма, но без да са описани фактическите и правни основания за нейното издаване и без да са спазени административно производствените правила при издаването ѝ.

Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 5 от ЗУТ, кметът на общината може да задължи със заповед собствениците на поземлени имоти да премахнат, преобразуват или ремонтират неподходящи по местонахождение, разположение, вид и материали огради, гаражи, второстепенни, селскостопански и временни постройки, септични ями, канализационни съоръжения, насаждения, както и да извършат необходимите работи в интерес на сигурността, безопасността на движението, здравеопазването, хигиената, естетиката, чистотата и спокойствието на гражданите.

Процедурата по изследване състоянието на тези обекти е регламентирана в чл. 196 от ЗУТ, и съгласно тази разпоредба

състоянието на обектите и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, се установяват с протокол от комисия, назначена от кмета на общината, съгласно чл. 196, ал. 1 от ЗУТ. Комисията действа служебно или по искане на заинтересованите лица, като събира всички необходими данни за вида и състоянието на строежа и изслушва заинтересованите лица. Въз основа на констатациите, отразени в протокола, комисията предлага на кмета на общината строежът да се поправи, заздравя или да бъде премахнат.

Съдът констатира, че Кмета на община Радомир не е издал заповед, в която да назначи комисия, която да определи състоянието на обекта и да излезе с предложение. Работната група издала констативен протокол № 52-1/ЕЕА ст 17.05.2010г. не е надлежно съставена и няма данни за целта на проверката. Отделно от това, комисията следва да събере всички необходими данни и да изслуша заинтересованите лица. Този извод следва и от обстоятелството, че в протокола комисията обективира решението си относно необходимостта от премахване на обекта, респ. неговото поправяне или заздравяване и предлага на кмета на общината да издаде заповед. В цитирания по-горе протокол няма никакви констатации и предложения. Не е взето решение за предложение до кмета и не обективирано в протокола.

В конкретния случай, освен извършения на място оглед на 17.05.2010 г., комисията не е събрала други доказателства и не е изслушала нито един от собствениците на имотите, граничещи спорния. По делото липсват доказателства, удостоверяващи, че е осъществено задължението да се изслушат заинтересованите страни преди вземане на решение от комисията, а това са собствениците на граничния имот. Този пропуск на комисията съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила. Това е така, тъй като съществува възможност, ако бе спазена процедурата по чл. 196, ал. 2 от ЗУТ и заинтересованите лица, собственици на граничните имоти бяха изслушани, комисията да достигне до друго решение с оглед алтернативите на чл. 195, ал. 5 от ЗУТ.

Нарушението на императивната разпоредба на чл. 196, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ съставлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения административен акт, поради съществено нарушение на административно-производствените правила по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК.

Предвид изложените съображения, настоящият съдебен състав намира оспорената заповед за незаконосъобразна, като издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и постановена в нарушение на материалния закон, поради което същата следва да бъде отменена.

При този изход на спора, претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски в настоящата инстанция се явява основателна и с оглед разпоредбата на чл. 143 от АПК в негова полза следва да бъде присъдено заплатеното възнаграждение за осъществено представителство от адв. С. по договор за правна защита

и съдействие № 20735 от 09.06.2010г. в размер на 300лв.,
Юлева държавна такса за образуване на делото и 150лева
възнаграждение за вещо лице по изготвената съдебно техническа
експертиза.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,
състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

Отменя по жалба на А.Г.Н.,***.05.2010 г. на Кмета на
Община Радомир.

Осъжда Община Радомир да заплати на А.Г.Н.,*** 68/80"д"
сума в размер на 460лева разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния
административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му иа
страните.

СЪДИЯ: /п/